

Jeg havde den Gang den Forestilling, at man kunde benytte Broen ogsaa til den øvrige Færdsel; dette tror jeg nu imidlertid ikke kan lade sig gøre. Derfor er mit Standpunkt til Sagen det, at jeg vil stemme for Ændringsforslaget; men desuagtet vil jeg stemme for Forslag om en Bro, naar den Tid kommer, og stemme for, at Statskassen yder et passende Bidrag til Bygning af en Jærnbanebro, for saa vidt det vil lykkes at konstruere Broen saaledes, at den ikke lægger uovervindelige Hindringer for Søfarens Frihed. Man kan sige, at der kan sejles gennem enhver Bro; men Sejlaabningen i Broen bør have en saadan Bredde, at den saa lidt som muligt generer Sejlskibene derigennem. Med andre Ord, det forekommer mig, at hvis man gaar til at bevilge dette Beløb af 225,000 Kr. for at forbedre Forbindelsen mellem Møen og Sjælland, vil Forholdet rimeligvis blive dette, at naar senere det paagældende Jærnbanelovforslag kommer frem, vil man formodentlig sige: Nu have vi bevilget 225,000 Kr. til Forbedring af den almindelige Forbindelse mellem Møen og Sjælland, det Beløb afskaar formentligvis i det Beløb, som Statskassen bør yde til en yderligere Forbedring af Forbindelsen, ved Anlæget af en fast Bro, saaledes vil jeg i alt Fald stille mig til Spørgsmaalet.

Maaste jeg maa tilføje et Par Ord til Ændringsforslaget under Nr. 222, der angaar et Spørgsmaal, som synes at have megen aktuel Interesse, nemlig om Viborg Jærnbanestation skal flyttes eller udvides der, hvor den er. Jeg kan med Hensyn til denne Sag for mit Vedkommende ikke andet end glæde mig over, at den højtærede Minister staar fast paa ikke at gaa med til Viborg Stations Flytning, i og for sig glæder jeg mig derover, fordi jeg stadig har været mod de overordentlig betydelige Udgifter, som vi have illædt os, eller rettere Statskassen, til Flytning af Jærnbanestationer. Vi have jo i de sidste 2—3 Aar, saa vidt jeg husker, maattet bevilge 4 Millioner Kr. til Flytning af 4 Jærnbanestationer (Slagelse, Helsingør, Nyngby og Nyborg), saa det forekommer mig, at det er ret behageligt, ret tiltalende, at man kommer noget bort fra denne noget kostbare Saks, som jeg anser det for at være. Naturligvis forhindrer det jo ikke i og for sig, at der kan være Tilfælde, hvor det kan være ønskeligt, maaste forstandigt, at flytte en Jærnbanestation selv med stor Bekostning, og jeg vil indrømme, at det har altid staaet for mig, at Viborg Station isølge sin Beliggenhed meget vanskeligt kunde have tilstrækkelig Plads til at

modtage Trafikken fra en eller to Sidebaner uden at flyttes andet Steds hen; men jeg skal tilstaa, at jeg ikke har saadant Kendskab til de stringente lokale Forhold, at jeg tør sige noget mod den højtærede Ministers Udtalelse; naar Ministeren eller andre sagkundige erklære, at der er Plads nok, maa det vel være saa. Hvis imidlertid Forholdet er, som her er fremstillet, at det kun drejer sig om at forøge det ret betydelige Beløb paa 350,000 Kr. til Udvidelse med 200,000 Kr., saa forekommer det mig, at der kunde være Tale om, at man haade kunde og maaste burde stemme for dette Forslag, idet det for mig er klart, at det vil være en overordentlig Binding for dette Opland, som skal betjenes af Viborg—Aalestrupbanen, at Stationen kommer til at ligge noget højere oppe og paa den anden Side af Byen. Jeg kunde godt unde denne Ggn noget mere Befruktning og Fordel af Jærnbanen der end den, som den nu kan vente at faa; det forekommer mig, at hele denne Aalestrup—Viborg Jærnbane sag er behandlet paa en ejendommelig Maade; men det hører ikke hjemme her, og jeg vil derfor indskrænke mig til at udtale, at hvis man turde stole paa, at en Udgiftsforøgelse af 204,000 Kr. var tilstrækkelig, og hvis den højtærede Minister vil modtage denne Bevilling, vil jeg stemme derfor. Jeg tror som sagt, at det vilde være en hensigtsmæssig Anvendelse af dette Beløb, naar man skal faa højt op som til 350,000 Kr. til en Udvidelse, da at gaa saa meget videre og bevilge yderligere 204,000 Kr. til for at faa den lagt hen paa et mere hensigtsmæssigt, et mere fornuftigt Sted, om det kan gaa an at udtrykke sig saaledes; men det forekommer mig for øvrigt, at det er temmelig haabløst at antage, at der paa Finanslovsforslagets nuværende Stadium skulde kunne komme noget ud af dette Forslag. Hvis de Herrer, som ere nærmest interesserede i denne Sag, virkelig vilde have sat alt ind paa at se deves Forslag gennemført, da forekommer det mig, at disse ærede Herrer skulde have klemmet anderledes paa ved 2den Behandling og i Tidrummet mellem 2den og 3dje Behandling have søgt at paavirke Ministeren for om muligt at formaa ham til at slutte sig til Sagen, som den her forelaas, men nu er det temmelig haabløst. Naar nu den højtærede Minister siger, at det vil komme til at koste omtrent en Mill. Kr., tør jeg ikke være med til at paakrøbere Ministeren et Beløb af ca. 550,000 Kr. Maaste der hertil kommer yderligere 35,000 Kr. (Udfordelse af Indenrigsministeren). Det skal jeg senere gøre op, det forholder